

[Arbejdsministeren]

her drejer sig om, så har de pågældende organisationer selvfølgelig en legal ret til at agitere over for deres fags ansatte for at få dem til at melde sig ind i deres faglige organisation. De kan blot ikke bruge det argument, at det er en forudsætning for at komme i arbejdsløshedskasse, at man også skal være medlem af den faglige organisation, og det er selvfølgelig det, jeg vil indskærpe. Jeg vil også indskærpe, at disse sager skal behandles så hurtigt, som det nu engang kan ske ud fra den store arbejdsbyrde, der er pålagt arbejdsløshedskasserne i en arbejdsløhedssituation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *arbejdsministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Hvilke kommentarer har ministeren til B.T.s artikel den 3. oktober 1978 om aktionen »Ung i Arbejde«?«
(Spm. nr. 40).

Skriftlig begrundelse.

Vi var unægtelig mange, der blev bedrøvede, da vi på side 9 i B.T. forleden læste:

»De unge københavnere vil ikke – trods stor ungdomsledighed – indrulleres i den form for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, som Københavns kommune under navnet »Ung i Arbejde« har stablet på benene.

Poul Skovgaard Larsen, som er erhvervsvejleder for unge på arbejdsformidlingens københavnske hovedkontor, der er underlagt arbejdsministeriet, fortæller: »Jeg har været med til at opbygge Københavns kommunes store udstilling, som fortæller om beskæftigelsesprojekterne. Kommunen håber med den at kunne tiltrække unge. Det har kommunen nemlig ikke hidtil gjort. De unge er ikke interesserede i den slags arbejder. Jeg forstår godt de unge. Det arbejde, de tilbydes, har nemlig intet perspektiv.«

»De klager, vi hører fra unge arbejdsløse, som har været beskæftiget i kommunens »Ung i Arbejde«, er nøjagtig de samme, som vi hører fra folk, der arbejder på virksomheder med dårlig ledelse.«

Støt de svage.

Poul Skovgaard Larsen siger, at Københavns kommune med sit projekt har forbrudt sig mod alle pædagogiske principper:

»Det er farligt, at Københavns kommune sorterer de unge arbejdsløse efter social status. Det sker nemlig i alt for høj grad. Folk med en højere skoleuddannelse kommer så at sige aldrig på beskæftigelsesarbejde, selv om de er arbejdsløse. Det er forkert at sortere på den måde, for alle erfaringer siger, at man skal sørge for en stærk basisgruppe, og derefter skal man supplere op med de svage, som så kan blive støttet.«

Poul Skovgaard Larsen fortæller, at kommunen i stedet har opbygget grupperne sådan, at faglærte håndværkssvende arbejder sammen med ufaglærte unge ledige.

»Det har betydet, at de to vidt forskellige grupper i kommunens projekter bekrieger hinanden«, siger Poul Skovgaard Larsen.

Start produktion.

Han mener, at tiden nu er inde til, at kommunen i stedet for meningsløst arbejde, hvor den unge kun udlæres til at hæve understøttelse efter 26 uger, må indlede en rigtig produktion.

»Kun på den måde får de unge selvtillyden og arbejdsglæden tilbage«, siger han. »Det meningsløse arbejde med at feje, gøre rent og rydde op ødelægger de unge. Kommunen kunne uden at genere de private virksomheder f. eks. gå i gang med en produktion af solfangere til de offentlige institutioner. De fremstilles ikke af andre. De unge er meget miljøbevidste. Så hvorfor ikke lade dem arbejde med udfordringer, som interesserer dem?«

Poul Skovgaard Larsen mener, at kommunen omgående må i gang med sådant meningsfyldt arbejde.

»Hvis ikke det sker, vil vi opleve, som det allerede er sket i England og Holland, at de unge arbejdsløse lukker sig fuldstændig inde i deres egen verden, hvor de ikke bliver mulige at styre. Er det først sket, bliver det også meget sværere eller umuligt at styre samfundet«, siger Poul Skovgaard Larsen.«

Arbejdsministeren (Auken):

Baggrunden for hr. Poulsgaards spørgsmål om værdien af det projekt, som Københavns kommune kører under titlen »Ung i Arbejde«, er en artikel i dagbladet B.T. af den 3.